

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 90.167 van 11 oktober 2000

A. 93.206/VI-15.596

In zake : **D'AMICO** Adriana,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. L. WISCHHOFF, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 4 juli 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Adriana D'AMICO de Raad van State vraagt de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 28 april 2000 waarbij de Minister van Binnenlandse Zaken stelt dat Bernard MASSET met ingang van 29 april 1999 moet worden ingeschreven in het bevolkingsregister van Grâce-Hollogne, avenue des Acacias 119, in het gezin van voornoemde verzoekster, en dat hij met ingang van diezelfde datum moet worden geschrapt uit het bevolkingsregister van Flémalle;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gelet op de beschikking van 18 juli 2000, waarbij aan verzoekster de kosteloze rechtspleging wordt toegestaan;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van mevrouw DEBROUX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 15 september 2000, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 4 oktober 2000 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. WISCHHOFF, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van mevrouw ISBIAI, adjunct-adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBROUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er geen grond bestaat om onderzoek te wijden aan de excepties van niet-ontvankelijkheid die de verwerende partij heeft opgeworpen in verband met enerzijds het belang van verzoekster om in rechte op te treden en anderzijds “het echte doel van het beroep”, aangezien ermee kan worden volstaan vast te stellen dat verzoekster hoe dan ook niet het bewijs levert van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende immers dat verzoekster het nadeel als volgt beschrijft :

- verzoekster, die een sociale uitkering voor alleenstaanden geniet ten belope van zowat 26.000 frank per maand en om en bij de 12.000 frank lasten heeft per maand, zal ten gevolge van de bestreden beslissing de voormelde tegemoetkoming zien afnemen, omdat die voortaan op basis van het tarief voor samenwonenden zal worden berekend;
- zij woont in een sociale woning van de “Foyer régional” en is er door die maatschappij van op de hoogte gebracht dat haar huurprijs zal moeten worden

aangepast, dat wil zeggen verhoogd, ten gevolge van de wijziging van haar “gezinssituatie, zoals die uit de bestreden handeling blijkt”, aangezien de voormelde maatschappij haar heeft aangemaand het laatste aanslagbiljet van de heer MASSET te bezorgen met het oog op de berekening van de huurprijs;

- wat volgens haar tot gevolg heeft dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te berokkenen, aangezien “(zij) door (haar) gering inkomen en de vaststaande verhoging van de huurprijs niet meer in staat zal zijn haar huur regelmatig te betalen (en zij) uit de sociale woning die (zij) thans betreft zal worden gezet”;

dat een louter financieel nadeel evenwel, zoals de verwerende partij opmerkt, niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd, aangezien het gaat om een natuurlijk persoon wiens beroepsactiviteiten niet in het gedrang komen en de verzoekende partij niet aantoonde dat de omstreden beslissing voor haar onomkeerbare en dermate rampzalige gevolgen zou hebben dat zij voor onbepaalde tijd aan de grond zou komen te zitten of dat zij een gevaar zou lopen geen behoorlijk leven meer te kunnen leiden in afwachting van het bodemarrest;

dat het aangevoerde gevaar voor een nadeel in casu het gevolg zou zijn van een vermindering met zowat 2.500 frank van de uitkering van 28.366 frank die verzoekster maandelijks geniet en van een eventuele verhoging van de huurprijs die zij voor haar sociale woning moet betalen, maar in verband waarmee geen enkel cijfergegeven wordt verstrekt; dat dit nadeel, zoals het wordt aangevoerd, niet als ernstig en moeilijk te herstellen kan worden beschouwd;

Overwegende dat de vordering niet voldoet aan een van de in de wet gestelde voorwaarden die vervuld moeten zijn opdat een schorsingsmaatregel kan worden genomen en ze dan ook niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
VIe kamer, op elf oktober tweeduizend door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.